

Розслідування починається

Того пізнього суботнього ранку наприкінці січня Ларрі Містері, юний курсант престижної детективної школи «Ай-Інтернешнл», не тямив себе від збудження. Він щойно отримав електронного листа від друга Мелорі, який запрошує Ларрі на свій день народження.

Для Ларрі то була просто фантастична новина. Він заледве зміг зосерeditися, щоб узяти участь у вебінарі з оперативної контррозвідки. Сидячи перед комп'ютером, знай,

позіхав і нетерпляче чекав на полуцення. Тоді квапливо попрощався з професором МДЗІ і перечитав запрошення.

Вечірка мала початися о восьмій в ексклюзивному клубі «Фешн-Тайм» у центрі Лондона. Темою вечірки організатори обрали моду 1970-х, з абсолютною вимогою відповідного дрес-коду: вбрання мало бути в стилі диско, музичного жанру, популярного в ті часи. На запрошенні були зображені підлітки в розкльошених штанах, барвистих сорочках з клинцоватим коміром, обтислих жилетах і черевиках на височезній платформі.

Схильний до екстравагантності Ларрі з неабияким захватом прийняв виклик. На обід він погриз трохи смаженої картоплі, що простояла в холодильнику не менше ніж три дні. А тоді почав порпатися в шафі, знаходячи тільки сучасні джинси, сорочки та елегантні костюми, що мати купила йому на особливі нагоди.

Нічого доречного, як на тематичну вечірку.

Розчарований, у пошуках чогось привабливішого, він завітав на кілька сайтів, і за годину блукання Інтернетом його привабило відео Джона Траволти у фільмі «Лихоманка суботнього вечора». Магнетичні рухи актора в обтислому білому костюмі чітко показували, яким має бути ідеальне вбрання для вечірки.

Ларрі одразу рвонув до крамниці вінтажного одягу, що була за кілька кварталів від дому. Умить витративши тижневу суму своїх кишенькових, він повернувся додому з величезною торбою. Освіжившись у душі, хлопець заходився вбиратися — о сьомій він іще крутився перед дзеркалом, припасовуючи останні деталі.

— Цього вечора жодна дівчина не встоїть перед моїми чарами! — проголосив він задоволено, застібаючи жилет.

На доповнення цієї пророчої фрази Ларрі спрямував у стелю вказівний палець і крутнув стегнами, достоту, як Джон Траволта в тому фільмі. На хлопців подив, цей жест удався йому досконало.

Залишалося тільки приснути на себе парфумами й вирушати. Ларрі схопив флакон, недбало натиснув на пиптик розсіювача.

— Ой! — вереснув він, коли струмінь аерозолю вдарив йому просто в очі. — Як нестерпно пече!

Він побіг у ванну, умив обличчя, зосліпу пустивши гарячу воду, знову заверещав, потер сильніше й знову закричав від болю. Нарешті, по кількох хвилинах страждань, він протер праве око м'яким вологим рушником, стогнучи розплющив очі та перевірив ступінь ушкодження, якого сам собі завдав: праве око нагадувало кульову блискавку.

— О ні, мені знадобиться літр очних крапель! Де я їх подів?

Юний детектив у відчаї вештався квартирою. Недобачаючи на поранене око, він наштовхувався на меблі, перекинув на підлогу стос коміксів і купку журналів.

— Може, таки в аптечці...

Він відчинив дверцята шафки та зопалу вивалив усе з аптечки. Там виявилося чима-

